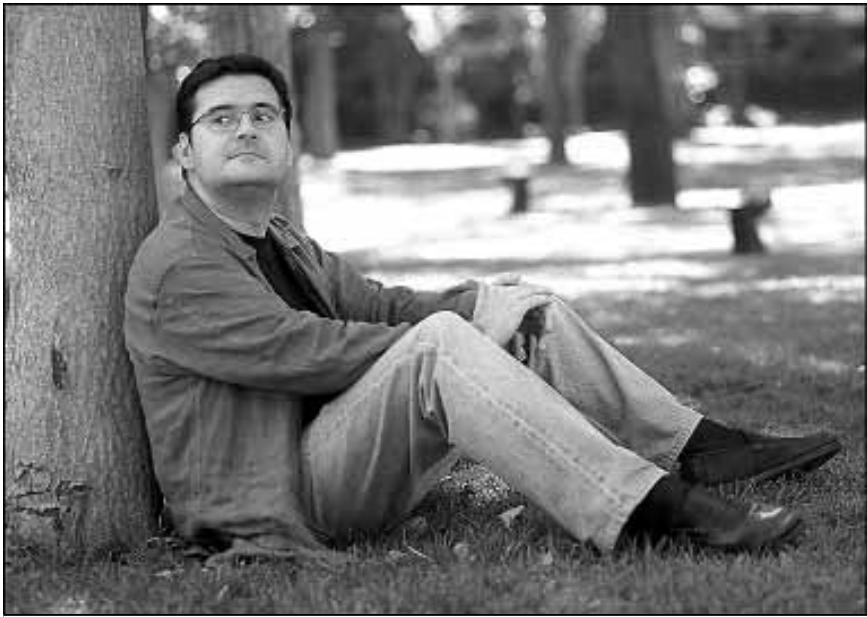

EL NOTICIARI

'La gran novel·la sobre Barcelona'

PERE GUIXÀ

Algunes obres del narrador Sergi Pàmies han estat traduïdes al francès

El balanç literari de la revista *Les inrockuptibles* del 2002 (una publicació setmanal sense equivalent, capaç de combinar d'un número a l'altre Roland Barthes i The Strokes a la coberta, o posar-hi Pierre Bordieu -en homenatge a la seva mort el gener de l'any passat- al costat de Jaques Tati, John Cage o Dj Shadow) posa al capdamunt de la llista l'última novel·la de la trilogia nord-americana de Philip Roth, traduïda al francès per La Tache, i coincideix en aquest lloc d'honor amb l'elecció que s'ha fet a *Lire* (la revista cultural fundada per

Bernard Pivot el 1975). Com que a la llista també hi figura Saul Bellow amb la novel·la *Ravelstein*, això serveix per fer un article sobre els autors jueus nord-americans: no hi falten referències al sionisme, l'Holocaust, la diàspora i, esclar, a l'humor jueu.

OFERTES DE QUIOSC

Fa unes setmanes, el suplement de llibres de *Le Monde* es feia ressò de la competència que mantenen *Il Corriere della Sera* i *La Repubblica* -tots dos són els diaris italians de més tirada- per tal d'oferir als seus lectors les millors obres de la literatura universal. A banda de la confirmació de

coses que ja sabem (per exemple, que tots dos gremis es necessiten per reimpulsar-se, que l'arribada de la bona literatura als quioscos és un fet des de fa uns quants anys i que avui és difícil comprar alguna cosa sense que te'n donin una altra), una part del sector italià del llibre -els llibreters i també alguns editors- ha aprofitat els milions d'obres regalades per anunciar una altra crisi.

Al suplement literari de *Le Figaro* del 23 de gener passat, el crític i escriptor Gérard de Cortanze dedica una ressenya -notable, tant en espai com en contingut- a la traducció al francès del llibre de contes de Sergi Pàmies *La gran novel·la sobre Barcelona*, publicada a l'editorial Jacqueline Chambon, que ja havia ofert la novel·la *Sentimental* i *Aux confins du fricandon* (l'aplec de narracions *T'hauria de caure la cara de vergonya*). Per cert, a la foto -i a pesar del que s'indica al peu- no apareix l'autor de *La primera pedra* sinó Quim Monzó.

ERTUDITS D'AQUÍ

Lluís París, de Montblanc

ALBERT MANENT

Hi ha erudits locals que publiquen poc, atresoren molt i són grans coneixedors de la bibliografia del seu poble o vila. Un cas evident és el de Lluís París i Bou, nascut a Montblanc el 1918, que pertany a una nissaga d'advocats i d'homes de lleis d'un llinatge montblanquí més que secular. Per línia materna descendeix d'una nissaga de la petita noblesa rural de l'Espluga de Francolí, que tenia fortes vinculacions amb l'orde de l'Hospital.

La Guerra Civil partí els estudis de París que acabà llicenciant-se en dret el 1944. Des d'aleshores, amb d'altres membres de la família, ha exercit la carrera i s'ha especialitzat en dret civil.

París ha publicat pocs treballs autònoms, però ha col·laborat en moltes miscel·lànies, especialment sobre la història de Catalunya i de Montblanc. Va ser un dels fundadors i secretari, el 1958, del Museu-Arxiu de Montblanc i comarca i l'ajudà molt l'inoblidable Antoni Andreu i Abelló. Ja participà el 1966 en l'Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, celebrada a la seva vila.

Té inèdit l'*Assaig històric de la parroquial església de Santa Maria la Major de Montblanc*, escrit el 1956. I ha publicat una breu *Història de la Serra* (1981), el monestir emblemàtic de Montblanc. Amb Nati Bonet i Ismael Balanyà té editat *Àlbum històric de Montblanc* (1995). I també amb Josep M. Porta *La*

institució del plebà a Montblanc, títol que té el rector i que data del 1299.

París i Bou té molts altres treballs dispersos sobre el creixement del Montblanc medieval, la devoció a la Mare de Déu de la Serra, i també sobre la imatge. A més de la reconquesta i repoblació de l'Anguera i l'Alt Francolí o bé Montblanc i els seus comtes-reis. Una peça important és *Un document de Poblet i la introducció del dret romà a Catalunya*. I és curiós el seu treball sobre sant Francesc d'Assís i Montblanc.

Considero que és urgent que Lluís París aplegui en un volum tots els treballs dispersos i que l'Ajuntament de Montblanc l'homenatgi fent-ne una edició.

EL QUIOSC

PEPO TAMARIT

Quadern. Número 138. Fundació Ars. Sabadell, desembre, 2002.

L'Avenç. Número 276. L'Avenç SL. Barcelona, gener, 2003.

Els temes més destacats d'aquesta revista dedicada a les idees, les arts i les lletres són un reportatge sobre els camps de concentració i les presons durant la Guerra Civil i el franquisme i un altre sobre l'obra de l'autor grec Startis Tsirkas.

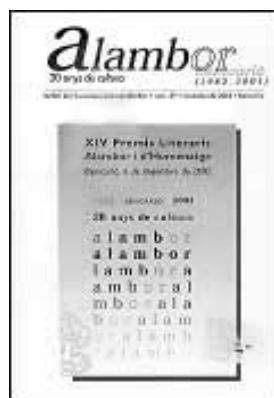

Assaig de Teatre. Número 35. Associació d'Investigació i Experimentació Teatral. Barcelona, desembre, 2002.

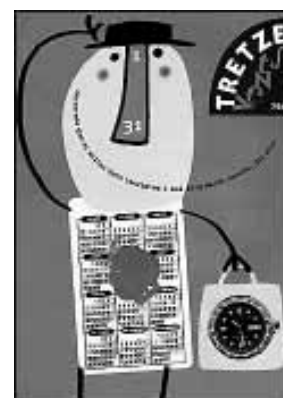

Catalunya Música. Número 219. Fundació Palau de la Música Catalana. Barcelona, gener, 2003.

Destaquem els quatre temes principals d'aquest número: el dedicat a les Jornades Bertolt Brecht, un sobre el teatre a Buenos Aires, un altre sobre el teatre a Cuba i, l'últim, sobre les aportacions a la teoria i la història del teatre.

Alambor. Número 39. Associació Cultural Alambor. Benicarló, novembre, 2002.

Tretzevents. Número 796. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, gener, 2003.

L'Associació Cultural Alambor reviu els últims premis Alambor i d'homenatge. L'escriptor convidat va ser Jordi Llavina i els homenatges els van merèixer Joan Solà, Àngel Alonso, Xarxa Teatre i l'Estel del Collet.

El tema central d'aquesta revista infantil és *El temps*. Els personatges i les diferents seccions il·lustren conceptes com ara el calendari, el dia, la setmana, el mes i l'any. També el temps meteorològic: vent, neu, sol...